AUGUSTINUS
Klosterneuburg, 3. Drittel 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ē p̄ p̄mitiaſ ſpē. & ipſi in nobiſmetipſis ingemiſcim̄ adoptionē exſpectantes
redemptionē corpis nr̄i. Spe enim ſalui facti ſum̄. Spes auē que uidet. n̄ ē spes.
Quod aūt uidet q̄s q̄d ſp̄at. Si aūt q̄d ñ uidem̄ ſp̄am̄. p̄ patientiā exſpectam̄.
Quādiu itaq; hic ſecd̄m carnē ſum̄. cui adoptionē & redemptionē . . . p̄ pati
entiā ſpei adhuc exſpectam̄. tandiu ſecd̄m id p̄ quod ſub ſole ſum̄. uanita
ti ſubiecti ſum̄. Quādiu q̄ ita ſum̄. unde poſſum̄ ñ uidē uanitatē. cui eiā
ſubiecti ſum̄ in ſpe. Quid ē q̄ q̄d iſte dicit. aūte oculos meos ne uidant
uanitatē. An hoc petit ut ñ quidē in hac uita quod in ſpe gerim̄ impleat.
ſ; ut in ea ſorte ſit que in illo quandoq; poſſit impleri. cū liberabit a ſerui
tute corruptionis & ſpiū. & anima. & corpe. ī libtatē glē filiorū dī. ubi iam
ñ uidet uanitatē. Poſſum q̄dē uerba iſta ſic intelligi. non p̄ter regl̄am
fidi. S; ē hic ali ſens. quē in fatcor plus placē. Ipſe ns in euangelio dicit. Si ocls
tuus fuerit ſimplex. totū corp̄ tuū lucidū erit. Si aūt ocls tuus fuit neqūm.
totū corp̄ tuū tenebroſū erit. Si q̄ lum̄ quod in te ē tenebre ſūt. ipſe tene
bre quante erunt. Unde magni int̄ ē cū aliq̄d boni facim̄. cui rei comitē
platione faciam̄. Officiū quippe nr̄m ñ intrio ſ; fine penſandū ē. ut ſeili
cet ñ tantū ſi bonū eſt q̄d facim̄. ſ; p̄cipue ſi bonū ē. ipt̄ q̄d facim̄ cogitem̄.
Hoc oculos quib; contēplam̄. quare faciam̄ q̄d facim̄ auerti poſcit. ne uidēt
uanitatē. id ē ne hanc attendat ipt̄ quā faciat. cū boni aliq̄d facit. In qua ua
nitate p̄cipuū locū obtinet amor laudis humane. propt̄ quā multa mag
na fecerūt q̄ magni ī hoc ſeclo nominati ſt. multūq; laudati ī ciuitatibus
gentiū. quēmtes ñ apud dm̄ ſ; apud homines glām. & ipt̄ hanc uelut pru
dentū. fortū. temperantū. iuſtorq; uiuentes. ad quā p̄uenientes p̄ceptum m̄cedē
ſuā. uani uanā. Ab hac uanitate uolēs dns auertē oculos ſuos. attendite
inq̄t ne iuſticiā uram faciatis coā hominib;. ut uideamini ab eis. Alio
q̄n m̄cedē ñ habebitis apud patrē urm̄ q̄ ī celis ē. Dicim̄ cū ipſi iuſticie q̄s
dā partes exſequēt. p̄cipiēs de elemoſinis. de orationib̄. de ieiunis. uq;
id admonuit. ne aliq̄d eorū propt̄ glām hominū fiat. & ubiq; dicit eos q̄
ipt̄ea faciūt p̄ceptiſſe m̄cedē ſuā. id ē ñ cōmā que ſcis repoſita ē apud patrē.
ſ; temporalē quā quert̄ q̄ contemplam̄ in ſuis opib; uanitatē. Non q̄ ipſa
laus humana culpanda ſit. nā quid tā optandū ē hominib; quā ut eis place
amus q̄ debeam imitari. ſ; ppt̄ ipſa laudē bene opari. hoc ē uanitatē in ſuis
opib; intueri. quandoq̄dē & ipſa ab hominib; laus hominum iuſto quanta
cunq; p̄uenit. ñ ibi cē debet ei finis boni. ſ; & ipſe referendo ē ad laudē dei
ipt̄ quē bona faciūt uere boni. quō nec a ſe ipſis ſ; ab illo fiunt boni. Denique
ī eodē ſermone dnſ ita dixerat eis. Luceat lum̄ urm̄ coā hominib; ut uidant